

София. — Економическите условия на България.

София и нейните околности. — Витоша. — Минерални богатства. — Ласселсз и раздѣлена България. — Населението на България. — Бюджетъ. — Кейе и недостатъците на финансовата организация. — Народна банка и Гешевъ. — Земледѣлие и неговите продукти. — Задруга. — Качествата на българите. — Конституция и волности. — Духовенство. — Защо да си хвърлятъ народния костюмъ? — Писмото на единъ дипломатъ за положението на работите въ България. — Капитуляции. — Desiderata. — Обичатъ ли българите русите? — Българо-сърбската война.

Въ врѣме на римляните София, подъ име „Сердика“, била градъ населенъ и важенъ. Константинъ, прѣди да се посели въ Византия, казалъ: „Моя Римъ е въ Сердика“. И къмъ сѣверъ, по пътя къмъ Берковица, се виждатъ йоще и сега остатъци отъ старите стѣни. Името си града е получилъ отъ княгиня София, която направила тъй също и църква въ честь на св. София; тая църква отсетнѣ била прѣвърната въ джамия, и развалините ѝ свидѣлствуватъ, че тя била голѣма. Въ срѣдните вѣкове София, заедно съ Търново и Прѣславъ, — раздѣляла честта да бѣде столица на страната. Сега тя има 20,000 жители и 2968 къщи. Старата частъ на града има съвършено турски видъ: тѣсни криви улички съ малки отворени дюгенчета и дървени къщи; единствени, неотколѣпни монументални здания сж: осемъ или деветъ джамии, отъ които едната е доволно красива, и послѣ, голѣмото здание баня, гдѣто въ голѣмо количество извира горѣща вода, която тече въ голѣмъ